26/07/2023

Βαρυσήμαντη επιστολή του Πατριάρχη Αλεξανδρείας στον Πατριάρχη Σερβίας για τα γεγονότα στην Ουκρανία και τη Ρωσική εισπήδηση στην Αφρική

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Αλεξανδρείας

Το Πατριαρχείο Αλεξανδρείας έδωσε στη δημοσιότητα σήμερα, 26 Ιουλίου 2023, πρόσφατη αλληλογραφία μεταξύ του Μακαριωτάτου Πατριάρχη Σερβίας κ.κ. Πορφυρίου και του Μακαριωτάτου Πατριάρχη Αλεξανδρείας κ.κ. Θεοδώρου Β', στην οποία ο Αλεξανδρινός Προκαθήμενος εμφανίζεται επικριτικός κάνοντας λόγο για σιωπή και επιλεκτική ευαισθησία από την πλευρά του Προκαθημένου της Εκκλησίας της Σερβίας.

Αφορμή στάθηκαν τα πρόσφατα γεγονότα στην **Ουκρανία** με την φυλάκιση του **Καθηγουμένου της Λαύρας των Σπηλαίων του Κιέβου, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Βίσγκοροντ και Τσερνόμπιλ κ. Παύλου**, με τον **Πατριάρχη Σερβίας**

να ζητά την παρέμβαση του **Πατριάρχη Αλεξανδρείας** για την απελευθέρωση του.

Απαντώντας στον **Πατριάρχη κ.κ. Πορφύριο**, ο **Πατριάρχης κ.κ. Θεόδωρος Β'** συνδέει το ζήτημα της φυλάκισης του **Μητροπολίτη κ. Παύλου** με την εισπήδηση του Πατριαρχείου Μόσχας στη δικαιοδοσία του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας στην Αφρική.

Στο γράμμα του ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας κ.κ. Θεόδωρος Β', μεταξύ άλλων, αναφέρει χαρακτηριστικά:

«Ἐνώπιον ταύτης τῆς παντελῶς ἀδίκου, ἀναδέλφου, ἀντεκκλησιαστικῆς καί ἀ ντικανονικῆς πράξεως, μετά λύπης παρατηροῦμεν ὅτι ἡ Υμετέρα ἀγάπη δέν δείχνει τήν αὐτήν εὐαισθησίαν, ὡς εἰς τήν περίπτωση τοῦ ὑπό τό Πατριαρχείον Μόσχας Σεβ. ἀδελφοῦ, Μητροπολίτου Βίσγκοροντ κ. Παύλου, σιωπῶσα ἐκκωφαντικῶς, παρά τάς ἐπανειλημένας ἐκκλήσεις τῆς ἡμετέρας Μετριότητος, τάς ἀφορῶσας ὄχι εἰς ἕ να μόνον πρόσωπον, ἀλλά εἰς χιλιάδας Ἀφρικανῶν Ὀρθοδόξων.

*Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι συμφωνεῖτε, τόσον Ὑμεῖς προσωπικῶς μετά τῆς περί Ὑμ ᾶς Ἱερᾶς Συνόδου, ὅσον καί ἅπαντες οἱ Σεπτοί Προκαθήμενοι τῶν κατά τόπους Αὐ τοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, **ὅτι οἱαδήποτε Συνοδική Ἀπόφασις Αὐτοκεφάλου Ἐ κκλησίας δέν ἐκχωρεῖ τό δικαίωμα εἰς ἑτέραν Αὐτοκέφαλην Ἐκκλησίαν τῆ ς καταστρατηγήσεως τῶν ἀπαρασαλεύτων Ἱερῶν Κανόνων, διαπράττουσαν εἰσπήδησιν εἰς τήν ἑνόριον δικαιοδοσίαν τῆς πρώτης**.*

Ποῖος λόγος ὑπαγορεύει τήν κατακριτέαν καί ἄδικον, ἐνώπιον τοῦ Δομήτορος τῆς Ἐκκλησίας Κυρίου καί τῆς Ἱστορίας ταύτην σιωπήν, ἔναντι τῆς εἰ ς βάρος τοῦ καθ' ἡμᾶς Πρεσβυγενοῦς Πατριαρχικοῦ Θρόνου εἰσπηδήσεως;»

Επίσης το Πατριαρχείο Αλεξανδρείας έδωσε στη δημοσιότητα αναμνηστική φωτογραφία από τους εορτασμούς της χιλιετηρίδος του βαπτίσματος των Ρως το 1988 ενώπιον της Λαύρας των Σπηλαίων, με την συμμετοχή και του τότε Εξάρχου της Αλεξανδρινής Εκκλησίας στη Ρωσία, Αρχιμ. κ. Θεοδώρου, νυν Μακαριωτάτου Πάπα και Πατριάρχου Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής.

Αναμνηστική φωτογραφία από τους εορτασμούς της χιλιετηρίδος του βαπτίσματος των Ρως (1988) ενώπιον της Λαύρας των Σπηλαίων, με την συμμετοχή και του τότε Εξάρχου της Αλεξανδρινής Εκκλησίας στην Ρωσία, Αρχιμ.κ.Θεοδώρου Χορευτάκη, νυν Μακαριωτάτου Πάπα και Πατριάρχου Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής.

Ακολουθεί το περιεχόμενο του Πατριαρχικού Γράμματος της ΑΘΜ του Πάπα και Πατριάρχη Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ. Θεοδώρου Β΄, το οποίο αποτελεί απάντηση στο από 22ας Ιουλίου 2023 Γράμμα του Μακαριωτάτου Πατριάρχη Σερβίας κ.κ. Πορφυρίου, αναφορικά με τα τεκταινόμενα στην Ουκρανία, το οποίο επίσης δημοσιεύεται ακολούθως σε μετάφραση:

«*Ἀριθμ.Πρωτ.104/2023*

Μακαριώτατε Πατριάρχα Σερβίας, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητέ καί περιπόθητε ἀδελφέ καί συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Πορφύριε, τήν Ὑμετέραν Μακαριότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι, ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Ἐλάβομεν τό ἀπό 22ας Ἰουλίου ἐ.ἔ ὑπ' ἀριθμ.801 ἀδελφικόν Γράμμα τῆς Ὑ μετέρας Μακαριότητος, διά τοῦ ὁποίου διετραγωδεῖτε τήν κατάστασιν τοῦ ἐν Οὐ κρανίᾳ διακονοῦντος Σεβ. Μητροπολίτου Βίσγκοροντ καί Τσερνόμπιλ κ.Παύλου, τῆ ς ἐκκλησιαστικῆς δικαιοδοσίας τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας.

Εὐθέως θά ἀπαντήσωμεν, ὅτι τασσόμεθα ἀνεπιφυλάκτως ὑπέρ τῆς προασπίσεως τῶ ν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων παντός συνανθρώπου, ἐφ' ὅσον οὗτος σέβεται καί τηρε ῖ τήν κειμένην ἐν τῇ χώρᾳ του νομοθεσίαν, ὡς και τά δικαιώματα τῶν συμπολιτῶ ν του. Εὐθαρσῶς ὅμως, θά θέσωμεν εἰς τήν ἀγάπην Σας τόν ἡμέτερον ἔ μπονον προβληματισμόν, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ ἀποσταλέντος Γράμματος Ὑμῶν.

*Γράφετε αὐτολεξεί Μακαριώτατε: «Σέ καιρούς μεγάλων, δυσκόλων καί ἐ πικινδύνων ἱστορικῶν ἀλλαγῶν, ὅπως εἶναι ἡ ἐποχή πού ζοῦμε σήμερα**, εἶναι καθῆ κον κάθε ἀνθρώπου πού ἀναζητᾶ δικαιοσύνη** —ἀνεξαρτήτως θρησκευτικῆ ς καταγωγῆς, ἐθνικότητας, ἰδεολογικοῦ ἤ πολιτικοῦ προσανατολισμοῦ— νά ἐ πισημαίνει τίς ἀδικίες που διαπράττονται σέ βάρος ἀτόμων καί τῶν θεμελιωδῶν ἀ νθρωπίνων δικαιωμάτων τους».*

Τό καθ' ἡμᾶς παλαίφατον Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας ταλαιπωρεῖται ἀ πό καιροῦ ἐκ τῆς γνωστῆς ὑποθέσεως τῆς ἀντικανονικῆς εἰσπηδήσεως τῆς Ἐ κκλησίας τῆς Ρωσσίας ἐντός τῶν ὁρίων τῆς ἡμετέρας Πατριαρχικῆς δικαιοδοσίας.

Τό Πατριαρχεῖον Μόσχας καί ὁ νῦν Προκαθήμενος αὐτοῦ, αὐθαιρέτως καί α ὐτααρχικῶς ἀντέδρασαν εἰς ἐκκλησιαστικήν Πράξιν ἱεροκανονικῶς καθιερωθεῖσα ἀ π'αἰώνων, ἤτοι τήν ἐκχώρησιν αὐτοκεφαλίας εἰς τήν Ἁγιωτάτην Ἐκκλησίαν τῆς Οὐ κρανίας ὑπό τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, διό ληστρικῶς καί ἀναιδῶς εἰ σέβαλαν εἰς τήν ἐνόριον γεωγραφικῶς ποιμαντικήν καί πνευματικήν δικαιοδοσίαν ἡ μῶν εἰς Ἀφρικήν, ὡς «λύκοι βαρεῖς μή φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου» (Πραξ.20,29), ἐ πιχειροῦντες ὅπως ἐπιφέρουν τήν ἐπικατάρατην διάσπασιν τῆς ἡμετέρας Χριστεπωνύμου ποίμνης, δηλητηριάζοντες πνευματικῶς τάς εὐάλωτας ψυχάς τῶν ἑ κατοντάδων χιλιάδων νεοφωτίστων Ἀφρικανῶν τέκνων ἡμῶν, διά τήν ἐν Χριστῷ ἀ ναγέννησιν, τόν κουφισμόν καί τήν ἐν γένει προαγωγήν τῶν ὁποίων ἐμόγησαν Ἕ λληνες ἱεραπόστολοι ἄχρι θανάτου ἐπί δεκαετίας, ὡς ἄλλωστε ἐσυνέβη καί διά τόν ἐν Χριστῷ φωτισμόν τῶν Σλάβων καί Ρώσων ἀδελφῶν ἡμῶν κατά τούς παρελθόντας αἰῶνας.

Εἰς καιρούς κρισίμους διά τήν ἀνθρωπότητα καί τόν χριστιανικόν κόσμον – ὡς καί Ὑμεῖς ἀναγνωρίζετε σαφῶς, ἀναφερόμενος εἰς τό Ὑμέτερον Γράμμα περί τῆ ς Οὐκρανίας «πού ἔχει τυλιχτεῖ στίς φλόγες», ὡς γράφετε, ἀλλά δέν κατονομάζετε τόν ὑπαίτιον τοῦ

ἐπιθετικοῦ τούτου πολέμου εἰς βάρος ὁμοδόξου λαοῦ– οἱ Ρώσοι Ὀρθόδοξοι ἀδελφοί ἡμῶν κατακερματίζουν ἐνσυνειδήτως τόν ἄρραφον χιτῶνα τοῦ Ἀ ρχιποίμενος Χριστοῦ, ἀντιπελαργοῦντες ὄξος καί χολήν πρός τήν Δευτερόθρονον Ἐ κκλησίαν τῶν Ἀλεξανδρέων, ἡ Ὁποία «ὅν τρόπον ὄρνις ἐπισυνάγει τά νοσσία αὐτῆς ὑπὸ τάς πτέρυγας» (Ματθ.23,37), εὐεργέτησε τήν Ἐκκλησίαν τῆς Ρωσίας διά τῆ ς κατοχυρώσεως τοῦ αὐτοκεφάλου καθεστώτος αὐτῆς.

Ἐνώπιον ταύτης τῆς παντελῶς ἀδίκου, ἀναδέλφου, ἀντεκκλησιαστικῆς καί ἀντικανονικῆς πράξεως, μετά λύπης παρατηροῦμεν ὅτι ἡ Υμετέρα ἀγάπη δέν δείχνει τήν αὐτήν εὐαισθησίαν, ὡς εἰς τήν περίπτωση τοῦ ὑπό τό Πατριαρχείον Μόσχας Σεβ. ἀδελφοῦ, Μητροπολίτου Βίσγκοροντ κ. Παύλου, σιωπῶσα ἐκκωφαντικ ῶς, παρά τάς ἐπανειλημένας ἐκκλήσεις τῆς ἡμετέρας Μετριότητος, τάς ἀφορῶ σας ὄχι εἰς ἕνα μόνον πρόσωπον, ἀλλά εἰς χιλιάδας Ἀφρικανῶν Ὀρθοδόξων.

*Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι συμφωνεῖτε, τόσον Ὑμεῖς προσωπικῶς μετά τῆς περί Ὑμ ᾶς Ἱερᾶς Συνόδου, ὅσον καί ἅπαντες οἱ Σεπτοί Προκαθήμενοι τῶν κατά τόπους Αὐ τοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, **ὅτι οἱαδήποτε Συνοδική Ἀπόφασις Αὐτοκεφάλου Ἐ κκλησίας δέν ἐκχωρεῖ τό δικαίωμα εἰς ἑτέραν ΑὐτοκέφαληνἘκκλησίαν τῆ ς καταστρατηγήσεως τῶν ἀπαρασαλεύτων Ἱερῶν Κανόνων, διαπράττουσαν εἰσπήδησιν εἰς τήν ἑνόριον δικαιοδοσίαν τῆς πρώτης**.*

Ποῖος λόγος ὑπαγορεύει τήν κατακριτέαν καί ἄδικον, ἐνώπιον τοῦ Δομήτορος τῆς Ἐκκλησίας Κυρίου καί τῆς Ἱστορίας ταύτην σιωπήν, ἔναντι τῆς εἰ ς βάρος τοῦ καθ’ ἡμᾶς Πρεσβυγενοῦς Πατριαρχικοῦ Θρόνου εἰσπηδήσεως;

Μακαριώτατε,

«Στῶμεν καλῶς», ἀλλά καί «στῶμεν δικαίως»! Θέτωμεν τήν Ὑμετέραν φίλην ἡμῖν Μακαριότητα καί τάς κατά τόπους Ὀρθόδοξες Εκκλησίες πρό τῶν εὐθυν ῶν των, ἀναμένοντες τήν ἐκ μέρους Ὑμῶν καί Αὐτῶν φιλάδελφον ἐπίδειξιν τῆς αὐτ ῆς εὐαισθησίας, ὡς προσωπικῶς ἐπιδεικνύετε διά τόν ἀδελφόν καί συλλειτουργόν ἡ μῶν Σεβ.κ.Παῦλον.

Πάνυ ἐκτιμῶντες τήν εὐαισθησίαν τῆς Πατριαρχικῆς συνειδήσεως Ὑμῶ ν πρός τήν Θεόδοτον ἀρχήν τῆς Δικαιοσύνης, ἀναμένωμεν τήν ἐκ μέρους Ὑμῶν ἄ μεσον καταδίκην τούτων τῶν ἀντικανονικῶν καί ὀθνείων ἐνεργειῶν εὐθαρσῶ ς, προσευχόμενοι θερμουργῶς ὅπως αἱ τοιαύται ἀντιχριστιανικαί καί ἀ ντεκκλησιαστικαί ἐνέργειαι τῶν ἐκ Βορρᾶ ἀδελφῶν, δέν κρούσουν τήν επαύριον καί τάς ἰδικάς Σας θύρας δι’ εὐφαντάστων μέν αἰτιάσεων, δραματικῶν δέ συνεπειῶ ν πανορθοδόξως.

Ἐπί δε τούτοις, κατασπαζόμενοι τήν Ὑμετέραν Μακαριότητα φιλήματι ἀ δελφικῷ, διατελοῦμεν μετά τῆς ἐν Χριστῷ

ἀγάπης καί πάσης τιμῆς.

Τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος
ἀγαπητός ἐν Κυρίῳ ἀδελφός

† Ὁ Ἀλεξανδρείας Θεόδωρος Β’

Ἐν τῇ Μεγάλῃ Πόλει
τῆς Ἀλεξανδρείας
τῇ 25ῃ Ἰουλίου 2023»

Ἀριθμ.Πρωτ.104/2023

Μακαριώτατε Πατριάρχα Σερβίας, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητέ καί περιπόθητε ἀδελφέ καί συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν Μετριότητος κύριε Πορφύριε, τήν Ὑμετέραν Μακαριότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμενοι, ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Ἐλάβομεν τό ἀπό 22ας Ἰουλίου ἐ.ἔ ὑπ' ἀριθμ.80ι ἀδελφικόν Γράμμα τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, διά τοῦ ὁποίου διετραγωδεῖτε τήν κατάστασιν τοῦ ἐν Οὐκρανίᾳ διακονοῦντος Σεβ. Μητροπολίτου Βίσγκοροντ καί Τσερνόμπιλ κ.Παύλου, τῆς ἐκκλησιαστικῆς δικαιοδοσίας τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας.

Εὐθέως θά ἀπαντήσωμεν, ὅτι τασσόμεθα ἀνεπιφυλάκτως ὑπέρ τῆς προασπίσεως τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων παντός συνανθρώπου, ἐφ' ὅσον οὗτος σέβεται καί τηρεῖ τήν κειμένην ἐν τῇ χώρᾳ του νομοθεσίαν, ὡς και τά δικαιώματα τῶν συμπολιτῶν του. Εὐθαρσῶς ὅμως, θά θέσωμεν εἰς τήν ἀγάπην Σας τόν ἡμέτερον ἔμπονον προβληματισμόν, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ ἀποσταλέντος Γράμματος Ὑμῶν.

Γράφετε αὐτολεξεί Μακαριώτατε: «*Σέ καιρούς μεγάλων, δυσκόλων καί ἐπικινδύνων ἱστορικῶν ἀλλαγῶν, ὅπως εἶναι ἡ ἐποχή πού ζοῦμε σήμερα, εἶναι* ***καθῆκον κάθε ἀνθρώπου πού ἀναζητᾶ δικαιοσύνη*** *—ἀνεξαρτήτως θρησκευτικῆς καταγωγῆς, ἐθνικότητας, ἰδεολογικοῦ ἤ πολιτικοῦ προσανατολισμοῦ—* ***νά ἐπισημαίνει τίς ἀδικίες που διαπράττονται σέ βάρος ἀτόμων καί τῶν θεμελιωδῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων τους***».

Τό καθ' ἡμᾶς παλαίφατον Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας ταλαιπωρεῖται ἀπό καιροῦ ἐκ τῆς γνωστῆς ὑποθέσεως τῆς ἀντικανονικῆς εἰσπηδήσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσσίας ἐντός τῶν ὁρίων τῆς ἡμετέρας Πατριαρχικῆς δικαιοδοσίας.

Τό Πατριαρχεῖον Μόσχας καί ὁ νῦν Προκαθήμενος αὐτοῦ, αὐθαιρέτως καί αὐταρχικῶς ἀντέδρασαν εἰς ἐκκλησιαστικήν Πράξιν ἱεροκανονικῶς καθιερωθεῖσα ἀπ'αἰώνων, ἤτοι τήν ἐκχώρησιν αὐτοκεφαλίας εἰς τήν Ἁγιωτάτην Ἐκκλησίαν τῆς Οὐκρανίας ὑπό τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, διό ληστρικῶς καί ἀναιδῶς εἰσέβαλαν εἰς τήν ἐνόριον γεωγραφικῶς ποιμαντικήν καί πνευματικήν δικαιοδοσίαν ἡμῶν εἰς Ἀφρικήν, ὡς «λύκοι βαρεῖς μή φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου» (Πραξ.20,29), ἐπιχειροῦντες ὅπως ἐπιφέρουν τήν ἐπικατάρατην διάσπασιν τῆς ἡμετέρας Χριστεπωνύμου ποίμνης, δηλητηριάζοντες πνευματικῶς τάς εὐάλωτας ψυχάς τῶν ἑκατοντάδων χιλιάδων νεοφωτίστων Ἀφρικανῶν τέκνων ἡμῶν, διά τήν ἐν Χριστῷ ἀναγέννησιν, τόν κουφισμόν καί τήν ἐν γένει προαγωγήν τῶν ὁποίων ἐμόγησαν Ἕλληνες ἱεραπόστολοι ἄχρι θανάτου ἐπί δεκαετίας, ὡς ἄλλωστε ἐσυνέβη καί διά τόν ἐν Χριστῷ φωτισμόν τῶν Σλάβων καί Ρώσων ἀδελφῶν ἡμῶν κατά τούς παρελθόντας αἰῶνας.

Εἰς καιρούς κρισίμους διά τήν ἀνθρωπότητα καί τόν χριστιανικόν κόσμον -ὡς καί Ὑμεῖς ἀναγνωρίζετε σαφῶς, ἀναφερόμενος εἰς τό Ὑμέτερον Γράμμα περί τῆς Οὐκρανίας «*πού ἔχει τυλιχτεῖ στίς φλόγες*», ὡς γράφετε, ἀλλά δέν κατονομάζετε τόν ὑπαίτιον τοῦ ἐπιθετικοῦ τούτου πολέμου εἰς βάρος ὁμοδόξου λαοῦ- οἱ Ρώσοι Ὀρθόδοξοι ἀδελφοί ἡμῶν κατακερματίζουν ἐνσυνειδήτως τόν ἄρραφον χιτῶνα τοῦ Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ, ἀντιπελαργοῦντες ὄξος καί χολήν πρός τήν Δευτερόθρονον Ἐκκλησίαν τῶν Ἀλεξανδρέων, ἡ Ὁποία «ὃν τρόπον ὄρνις ἐπισυνάγει τά νοσσία

αὐτῆς ὑπὸ τάς πτέρυγας» (Ματθ.23,37), εὐεργέτησε τήν Ἐκκλησίαν τῆς Ρωσίας διά τῆς κατοχυρώσεως τοῦ αὐτοκεφάλου καθεστώτος αὐτῆς.

Ἐνώπιον ταύτης τῆς παντελῶς ἀδίκου, ἀναδέλφου, ἀντεκκλησιαστικῆς καί ἀντικανονικῆς πράξεως, μετά λύπης παρατηροῦμεν ὅτι ἡ Ὑμετέρα ἀγάπη δέν δείχνει τήν αὐτήν εὐαισθησίαν, ὡς εἰς τήν περίπτωση τοῦ ὑπό τό Πατριαρχείον Μόσχας Σεβ. ἀδελφοῦ, Μητροπολίτου Βίσγκοροντ κ. Παύλου, σιωπῶσα ἐκκωφαντικῶς, παρά τάς ἐπανειλημένας ἐκκλήσεις τῆς ἡμετέρας Μετριότητος, τάς ἀφορῶσας ὄχι εἰς ἕνα μόνον πρόσωπον, ἀλλά εἰς χιλιάδας Ἀφρικανῶν Ὀρθοδόξων.

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι συμφωνεῖτε, τόσον Ὑμεῖς προσωπικῶς μετά τῆς περί Ὑμᾶς Ἱερᾶς Συνόδου, ὅσον καί ἅπαντες οἱ Σεπτοί Προκαθήμενοι τῶν κατά τόπους Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, ὅτι **οἱαδήποτε Συνοδική Ἀπόφασις Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας δέν ἐκχωρεῖ τό δικαίωμα εἰς ἑτέραν Αὐτοκέφαλην Ἐκκλησίαν τῆς καταστρατηγήσεως τῶν ἀπαρασαλεύτων Ἱερῶν Κανόνων, διαπράττουσαν εἰσπήδησιν εἰς τήν ἑνόριον δικαιοδοσίαν τῆς πρώτης**.

Ποῖος λόγος ὑπαγορεύει τήν κατακριτέαν καί ἄδικον, ἐνώπιον τοῦ Δομήτορος τῆς Ἐκκλησίας Κυρίου καί τῆς Ἱστορίας ταύτην σιωπήν, ἔναντι τῆς εἰς βάρος τοῦ καθ' ἡμᾶς Πρεσβυγενοῦς Πατριαρχικοῦ Θρόνου εἰσπηδήσεως;

Μακαριώτατε,

«Στῶμεν καλῶς», ἀλλά καί «στῶμεν δικαίως»! Θέτωμεν τήν Ὑμετέραν φίλην ἡμῖν Μακαριότητα καί τάς κατά τόπους Ὀρθόδοξες Ἐκκλησίες πρό τῶν εὐθυνῶν των, ἀναμένοντες τήν ἐκ μέρους Ὑμῶν καί Αὐτῶν φιλάδελφον ἐπίδειξιν τῆς αὐτῆς εὐαισθησίας, ὡς προσωπικῶς ἐπιδεικνύετε διά τόν ἀδελφόν καί συλλειτουργόν ἡμῶν Σεβ.κ.Παῦλον.

Πάνυ ἐκτιμῶντες τήν εὐαισθησίαν τῆς Πατριαρχικῆς συνειδήσεως Ὑμῶν πρός τήν Θεόδοτον ἀρχήν τῆς Δικαιοσύνης, ἀναμένωμεν τήν ἐκ μέρους Ὑμῶν ἄμεσον καταδίκην τούτων τῶν ἀντικανονικῶν καί ὀθνείων ἐνεργειῶν εὐθαρσῶς, προσευχόμενοι θερμουργῶς ὅπως αἱ τοιαῦται ἀντιχριστιανικαί καί ἀντεκκλησιαστικαί ἐνέργειαι τῶν ἐκ Βορρᾶ ἀδελφῶν, δέν κρούσουν τήν επαύριον καί τάς ἰδικάς Σας θύρας δι' εὐφαντάστων μέν αἰτιάσεων, δραματικῶν δέ συνεπειῶν πανορθοδόξως.

Ἐπί δε τούτοις, κατασπαζόμενοι τήν Ὑμετέραν Μακαριότητα φιλήματι ἀδελφικῷ, διατελοῦμεν μετά τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης καί πάσης τιμῆς.

Τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος
ἀγαπητός ἐν Κυρίῳ ἀδελφός

Ἐν τῇ Μεγάλῃ Πόλει τῆς Ἀλεξανδρείας
τῇ 25ῃ Ἰουλίου 2023

————————-

Το από 22ας Ιουλίου ε.ε. υπ’αριθμ. 801 Γράμμα του Μακαριωτάτου Πατριάρχου Σερβίας κ.Πορφυρίου έχει ως εξής:

«ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΣΕΡΒΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
No. 801
22 Ιουλίου 2023
Βελιγράδι

Μακαριώτατον
Πάπα και Πατριάρχη Αλεξανδρείας και Πάσης Αφρικής
ΘΕΟΔΩΡΟΝ Β’
Alexandria

Μακαριώτατε,
Περιπόθητε Αδελφέ και Συλλείτουργε εν Χριστώ

Σε καιρούς μεγάλων, δύσκολων και επικίνδυνων ιστορικών αλλαγών, όπως είναι η εποχή που ζούμε σήμερα, είναι καθήκον κάθε ανθρώπου που αναζητά δικαιοσύνη —ανεξαρτήτως θρησκευτικής καταγωγής, εθνικότητας, ιδεολογικού ή πολιτικού προσανατολισμού— να επισημαίνει τις αδικίες που διαπράττονται σε βάρος ατόμων και των θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων τους. Αυτές οι αδικίες συχνά χρησιμεύουν ως παράδειγμα της συνολικής κατάστασης σε μια περιοχή που πλήττεται από συγκρούσεις και δεινά.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα αυτού σήμερα είναι ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βίσγκοροντ και Τσερνομπίλ κ. Πάβελ, ο οποίος έχει φυλακιστεί από το ουκρανικό δικαστήριο. Είναι βεβαίως προφανές σε άτομα με την πολυμάθεια, την εμπειρία και τη γνώση σας για την κατάσταση στον κόσμο ότι η εκάστοτε δικαστική απόφαση δεν μπορεί και δεν βασίζεται σε κανένα νόμο που ισχύει ακόμη και σε μέτρια νομικά οργανωμένα κράτη. Η απόφαση αυτή είναι, αφενός, προϊόν της τεταμένης ατμόσφαιρας στην Ουκρανία, που έχει τυλιχτεί στις φλόγες του πολέμου, και αφετέρου, αποτέλεσμα της πρόθεσης των σημερινών αρχών να καταλάβουν τη Λαύρα Κιέβου-Πετσέρσκ, έναν από τους σημαντικότερους ιερούς τόπους ολόκληρου του ορθόδοξου κόσμου. Φαίνεται, ωστόσο, ότι είμαι υποχρεωμένος να επιβεβαιώσω, με πόνο και πικρία, ότι ο Μητροπολίτης Παύλος, που πάντα ζητούσε για ειρήνη, παύση των συγκρούσεων και εξεύρεση λύσεων μέσω του διαλόγου, δεν μπορεί να καταδικαστεί και να φυλακιστεί λόγω, για παράδειγμα, πολιτικών πεποιθήσεων ή λεκτικών παραπτωμάτων, πόσο μάλλον για αδίκημα λόγω γνώμης. Ο Μητροπολίτης Πάβελ έχει φυλακιστεί και αυτό είναι ένα κραυγαλέο παράδειγμα παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, με βάση το

ποιος είναι και την προσωπική και θρησκευτική του ταυτότητα. Φυλακίζεται γιατί είναι Ορθόδοξος Ιεράρχης, πιστός στην Ουκρανική Ορθόδοξη Εκκλησία του και την Οικουμενική Ορθοδοξία. Ως εκ τούτου, είναι αταλάντευτος φύλακας της Μονής όπου κατέχει τη θέση του Ηγούμενου, και κατά συνέπεια, αντιπροσωπεύει ένα ανυπέρβλητο εμπόδιο που εμποδίζει την κατάληψη της Λαύρας Κιέβου-Πετσέρσκ από οποιαδήποτε άλλη δομή, ακόμα κι αν, προκειμένου να αποκτήσει την όψη της νομιμότητας, ισχυρίζεται ότι είναι εκκλησιαστικό.

Γι' αυτό, Μακαριώτατε, απευθύνω αυτήν την προσωπική έκκληση και την έκκληση της Ιεράς Συνόδου των Επισκόπων της Σερβικής Ορθόδοξης Εκκλησίας, ζητώντας από εσάς, αξιοποιώντας τη μεγάλη σας εκτίμηση στον κόσμο, να λάβετε μέτρα για να εξασφαλίσετε την απελευθέρωση του Μητροπολίτη Βίσγκοροντ και Τσερνομπίλ κυρίου Παύλου, ώστε να συνεχίσει την ευαγγελική αποστολή του, που μόνο καλό μπορεί να φέρει στα μέρη της σύγκρουσης, και ιδιαίτερα στον λαό της Ουκρανίας.

Σας ευχαριστώ εκ των προτέρων, παραμένω ο εν Χριστώ αδελφός της Μακαριότητας σας,

Αρχιεπίσκοπος Πέτς
Μητροπολίτης Βελιγραδίου-Κάρλοβτσι και Πατριάρχης Σερβίας
†ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ
Πρόεδρος της Ιεράς Συνόδου των Επισκόπων
της Σερβικής Ορθόδοξης Εκκλησίας»

Το Γράμμα του Πατριάρχη Σερβίας κ.κ. Πορφυρίου στον Πατριάρχη Αλεξανδρείας κ.κ. Θεόδωρο Β' στα Αγγλικά:

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ
Αριθμ. Πρωτ. 104/2023
Ημερομηνία 25-7-23
Φάκελλος Η Σερβίας
Υπογραφή

HOLY SYNOD OF BISHOPS OF THE
SERBIAN ORTHODOX CHURCH
No. 801
22 July 2023
Belgrade

His Beatitude
Pope and Patriarch of Alexandria and all Africa
k. k. THEODOROS II
Alexandria

Your Beatitude,
All-beloved brother and concelebrant in Christ,

In times of great, difficult, and perilous historical changes, as is the time we are living in today, it is the duty of every man who seeks justice – regardless of his religious affiliation, nationality, ideological, or political orientation – to point out injustices committed against individuals and their fundamental human rights. These injustices often serve as a paradigm of the overall situation in an area affected by conflicts and suffering.

A prime example of this today is His Eminence Metropolitan of Vyshgorod and Chernobyl kyr Pavel, who has been imprisoned by the Ukrainian court. It is certainly obvious to persons with Your erudition, experience and knowledge of the situation in the world that the respective judicial decision cannot be and is not based on any law valid in even moderately legally organized states. This decision is, on one hand, a product of the tense atmosphere in Ukraine, which is engulfed in the flames of war, and on the other hand, a result of the current authorities' intention to seize the Kyiv-Pechersk Lavra, one of the most significant holy sites of the entire Orthodox world. It seems, however, that I am obligated to confirm, with pain and bitterness, that Metropolitan Pavel, who has always called for peace, the cessation of conflicts, and for finding solutions through dialogue, cannot be condemned and imprisoned due to, for example, political beliefs or verbal delict, let alone for an offense due to opinion. Metropolitan Pavel has been incarcerated, and this is a glaring example of human rights' violations, based on who he is and his personal and religious identity. He is imprisoned because he is an Orthodox Hierarch, faithful to his Ukrainian Orthodox Church and ecumenical Orthodoxy. As such, he is an unwavering guardian of the Monastery where he holds the position of Hegumen, and consequently, he represents an insurmountable obstacle preventing the seizure of the Kyiv-Pechersk Lavra by any other structure, even if, in order to gain the semblance of legality and legitimacy, it claims to be ecclesiastical.

Therefore, Your Beatitude, I address this personal appeal and the appeal of the Holy Synod of Bishops of the Serbian Orthodox Church, asking that You, utilizing Your great esteem in the world, take action to secure the release of Metropolitan of Vyshgorod and Chernobyl kyr Pavel, so that he may continue his evangelical mission, which can only bring good to the parties in the conflict, and especially to the people of Ukraine.

Thanking You in advance, I remain Your Beatitude's brother and concelebrant in Christ,

Archbishop of Peć
Metropolitan of Belgrade-Karlovci and
Serbian Patriarch
(signed: *P O R F I R I J E*)
President of the Holy Synod of Bishops
of the Serbian Orthodox Church